

פני עין חמד

יוצא לאור צ"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקהלת ציון

פרשת ויקהל - זריזין מקדימים למצוות

"והנשאם הביאו את אבני השם" (שמות לה, כז)

שאינו מכובד כל כך, אין אנחנו מדקדקים בשמו, אלא מקצרים שמו ואולי אף קוראים אותו בשם כינוי.

"אולם כאשר מדובר באדם חשוב, אז מבטאים את שמו המלא בהברה והטעמת כל האותיות. וכאן התורה מקצרת מעט בשם על ידי חיסור האות י'.

אולם עדיין יש להבין, הרי אין מרגישים בחוסר זה כאשר קוראים את שם בתורה?

ותירץ: "אומנם כאן בעולם הזה העונש לא גדול, אבל בעולם העליון שם התורה כתובה באש שחורה על גבי אש לבנה, והחיסרון שם עומד לעולם ההפרש הוא גדול מאוד".

"שכן מה שלנו נדמה פה שהוא רק חיסרון נקודה אחת קטנה, בעולם הנצחי מורגש בחיסרון גדול".

"אומנם כאן בעולם הזה, אנו עוברים בלי התבוננות על חיסרון כזה, אבל שם בעולם הנצחי מורגש הוא בבהירות יתירה מובלט לכל ומדרגה אחרת לגמרי".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

צ"י	כניסת לכת	צאת לכת	זמני חס
י"מ	17:02	18:14	18:54
י"א	17:19	18:12	18:50
י"ב	17:19	18:12	18:51
י"ג	17:21	18:14	18:53

כותב רש"י הקדוש: "אמר רבי נתן: 'מה ראו הנשיאים להתנדב בחנוכת המזבח בתחילה, ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחילה?'"

"אלא כך אמרו נשיאים: 'יתנדבו ציבור מה שמתנדבים ומה שמחסרים- אנו משלימים אותו'.

"כיוון שהציבור הביאו את כל הנדרש, שכן נאמר: 'והמלאכה היתה דים' (שמות לו, ז), אמרו הנשיאים: 'מה עלינו לעשות?'. לפיכך הביאו את אבני השוהם. לכך התנדבו בחנוכת המזבח תחילה.

ולפי שהתעצלו מתחילה, נחסרה אות משמם, שכן כתב 'והנשאם' (שמות לה, כז) - חסרה האות יו"ד".

והנה את חטא הנשיאים אפשר להבין. כי לו היה הדבר חביב עליהם ביותר, כפי שראי להיות לפי האמת, היו מזדרזים ומקדימים להביא את נדבתם, ולבטח לא היו מסתפקים באמירה: "מה שישיראל מחסרים- אנו משלימים", על אף שמן הסתם שהייתה כוונתם של אותם אנשי מעלה לשמה.

מכל מקום בענייני קדושה רואים אנו שאדם לא יעשה חשבונות, אלא התורה דורשת מאיתנו להיות ראש וראשון לכל דבר שבקדושה.

וראיתי לרב אפרים זיצ'יק זצ"ל בספרו 'חכמת המצפון' ששואל: "מה העונש שחסר אות בשם, ומי מבחין בשינוי, ואפילו בהברה אין הבדל?".

ותירץ: "כאשר אנחנו מבטאים שם לאדם

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י דן דליה אפרת וב"ב
והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

הצלחה בגור

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רוחן אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
נתנאל בן ג'ינה
אסף בן סופיה
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
אנאל חביבה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רחמה
סיון בת אסתר
נועה בת מזל טוב
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזרי בן פרחה-
מאיה בת עדי
סימית בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זהרה
ענינת בת רחל ברכה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
יצחק בן חנון
זהבה בת שושנה רייזל
נעמה בת שרה
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוריאל בו אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - עורלה - חלק א'



מהי עורלה ומה איסורה?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

תשובה: !

אמרה התורה: "וְכִי תֵבְאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם כָּל עֵץ מֵאֵכֶל, וְעַרְלַתְּם עֶרְלָתוֹ אֶת פְּרִי, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֶרְלִים לֹא יֵאָכֵל. וּבִשְׁנָה הָרְבִיעִית יִהְיֶה כָּל פְּרִי קֹדֶשׁ הַלְוִיִּים לָהּ. וּבִשְׁנָה הַחֲמִישִׁית תֹּאכְלוּ אֶת פְּרִי לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ" (ויקרא יט, כג-כה). מכאן שפירות האילן אסורים באכילה בשלוש השנים הראשונות לאחר נטיעת האילן, ובשנה הרביעית הם קדושים בקדושת נטע רבעי. **הערה:** דעת השו"ע דעורלה בזמן הזה בארץ ישראל אסורה מהתורה, כ"כ בשו"ת המבי"ט ח"ג (סימן קכז), ובשו"ת מהרי"ט (חיו"ד סימן לד). אולם יש הפוסקים דאף בארץ בזמן הזה הוא מדרבנן, וכמ"ש התוספות (יבמות פא. ד"ה מאי), ר"ש עורלה (ה"ג מ"ז) הביאם החזו"א (עורלה סי' יא סק"ח). וע"ע משנה למלך (פ"י ממאכלות אסורות הי"א) משום דקדושה ראשונה לא קדשה לעתיד לבוא. ובצל"ח ברכות (לו.).

הנטע עץ מאכל, מונה לו שלש שנים מעת קליטת האילן באדמה, וכל הפירות, שיחנטו בעץ בתוך שלש שנים לנטיעתו, אסורים באכילה והנאה לעולם. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן רצד ס"א). ואין מונים משעת הנטיעה, אלא משעת הקליטה שו"ע (שם ס"ד). [לקמן יבואר כיצד מנין שנות עורלה]. בגלל חומרת דין עורלה, פרי עורלה, שנתערב בפירות אחרים מאותו המין, אינו בטל ברוב או בשישים כמו איסורים אחרים, אלא במאתיים. אולם ספק עורלה בטלה ברוב, ראה שו"ת אור לציון ח"א (סימן יז). אם התערב פרי העורלה בסוג פרי אחר, ולא ניכר פרי העורלה, כגון שבישולם יחד וכדומה, בטל בשישים.

איסור עורלה חל על הפרי והגרעינים, וכן על קליפת הפרי. וכן, נוהג איסורו בזגים ובגרעינים של הענבים. **מקורות:** שו"ע (שם).

איסור עורלה נוהג רק באילן ולא בירק. **מקורות:** רמב"ם (פ"י מהל' מאכלות אסורות ה"ט).

העלים והענפים של עצי עורלה, אין בהם איסור. **מקורות:** משנה עורלה (פ"א מ"ז) וילפינן "וערלתם ערלתו את פרי". ושו"ע (שם ס"ב).

ולכן עלי גפן, שלא עברו שלש שנים מיום נטיעתם, אין בהם איסור עורלה ומותרים באכילה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן רצד ס"ב). אולם יש לעיין בזה, שהדבר נתפשט מאוד, וכיום יש יבוא של עלי גפן מטורקיה/ סין והגידול מיוחד עבור כך. וצל"ע. ושוב ראיתי שכתב בזה בשו"ת מעין אומר ח"ה (עמוד מו).

אולם, יש להימנע מלאכול עלי גפן מפני ריבוי תולעים. **הערה:** ראה כף החיים (יו"ד סימן פד ס"ק צד) בשם גדולי האחרונים. וכתב בספר קדושת הארץ- עורלה (עמוד נז), שאם קטפו את העלים בתקופה של הריסוס בגפנים, אין בהם ריבוי תולעים וניתן להכשירם.

עלי "גת" שלועסים בני תימן, אין בהם משום עורלה. **מקורות:** הגר"ש מחפוד בקובץ תנבות שדה (גליון שני), הגר"י רצאבי בספרו בארות יצחק ח"ה (עמוד ר), ספר קדושת הארץ- עורלה (עמוד נט). אולם יש לציין כי מצויים בהם חרקים.

ישועה מפלאה



קרוב לביתו של הצדיק הגאון הרב אברהם ישעיהו קרליץ זצ"ל (החזון אי"ש) התגורר הרב זאב גאולמן זצ"ל שהיה ת"ח מחניכי נובהרדוק ובן בית אצל הצדיק. יום אחד הופיע ר' זאב אצל החזו"א ובכה לפניו, כי בתו הקטנה כבת חמש חולה אנושות ומאושפת בהדסה בת"א.

ביקשו הצדיק לגשת לכולל בזכרון מאיר (כיום כולל חזו"א) שיגידו תהילים לרפואת הילדה ולאחר מכן לשוב אליו. ר' זאב עשה כאשר ציווה אותו הצדיק ובשובו אמר לו החזון אי"ש: "סע לבית הרפואה אל הילדה, ואם יפגשו אותך בדרך וישאלו אותך: 'מה שלומה?', אל תענה. כשתצליח להיכנס לחדר הילדה, הבט והסתכל כל הזמן בעיניה, עד שתתחיל לבכות, ואז תוכל לעזוב..."

ר' זאב שהתברך באמונת חכמים קיים את דברי רבינו כלשונם. בקשיים גדולים הצליח להתגנב לחדרה, וכאשר גילו אותו, ביקשו לגרשו מהמקום, אז ר' זאב התעקש להישאר ולא ויתר. זמן רב הביט בעיני הילדה, כפי שציווהו החזו"א, עד שסוף סוף החלה לבכות ואז מיהר לעזוב את המקום.

למחרת כשבא לבקר את בתו התברר, שב"ה השתנה לגמרי מצבה לטובה באופן מפתיע, עד כדי כך שהאב התבקש להיכנס לחדרו של פרופסור מאיר מנהל בית-הרפואה ושם נשאל: "איזה טיפול עשית לבתך?". האב הגיב, שלא עשה כל טיפול, כשנוכח הפרופסור לראות שלא יצליח להוציא ממנו דבר, שאלו: "לפחות תגיד לי, היכן היית לפני שהגעת אתמול אל הילדה?".

ענה לו ר' זאב: "הייתי אצל החזון אי"ש..." כששמע פרופסור מאיר את התשובה הגיב במילים הבאות: "אה, היית אצל הפרופסור הגדול הזה!? אם כן כדאי לך עתה לברוח מהר עם הילדה מבית הרפואה, הואיל וצוות הרופאים רוצה לבצע בדיקות רבות על הילדה, כדי למצוא את התרופה שריפאה אותה." (מעשה אי"ש)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PhineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור לליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב אורי הכהן יאללעס מסאמבור זצ"ל

האדמו"ר הרב אורי הכהן יאללעס מסאמבור- נולד ב-כ"ד אייר ה'תקצ"ב (1832) בללוב שבגליציה. נקרא על שם רבו של אביו, האדמו"ר הרב אורי קלוגהויפט. משחר ילדותו היה מתמיד עצום וכן התברך, בכישרונות עצומים. כשנעשה בר-מצווה בשנת ה'תר"ה עמד למבחן בפני הגאון ר' יוסף שאול הלוי נתנזון שקיבלו כתלמיד בשיעורי ההלכה והיה לומד 16 שעות מדי יום ביומו. בשנת ה'תר"ח (1848) כשהתנהלו קרבות עזים בעיר לבוב, לדא את מרד הפולנים נגד שלטון האוסטרים, וקול צחצוחי חרבות נשמע ברחובות העיר, מסר רבינו את נפשו ולא החסיר ללכת יום יום לבית מורו ללמוד את שיעורו הקבוע, בהפטירו כי על לימוד התורה יש למסור הנפש. בגיל 18 הוסמך להוראה. לאחר נישואיו אכל בבית-חותנו. לאחר מספר שנים נפטר חותנו ורבינו סבל מעוני, והיה מדוכה בייסורים. בהמשך הפך להיות מלמד דרדקי לבניו של הרה"ח מרדכי וקסלר (מנגידי העיר קאמרנא).



בין השנים ה'תר"ט-ה'תר"א (1849-1850) הסתופף בצל הרה"ק רבי שלום רוקח מבעלזא זצ"ל. לאחר הסתלקותו הסתופף אצל הרה"ק רבי אברהם ברנדווין מסטרטין. קודם הסתלקות רבו ב-ג' טבת ה'תרכ"ה (1864), הכתירו רבו לרבי ומנהיג אולם לאחר הסתלקות רבו הסתופף בצל הרה"ק רבי אברהם יעקב פרידמן מסאדיגורא, שציווה עליו בשנת ה'תרל"ח (1878) שיעבור לגור בעיר סאמבור ושם ישמש כאדמו"ר ואכן רבינו שימש באדמו"רות במשך ל"ב שנים. **מעולם לא לנה אצלו פרוטה בלילה. גם בעת הדוחק לווה מאחרים ופיזר לצדקה. בעל רוח-הקודש. זכה לגילוי אליהו הנביא. רבים פנו אליו ונושעו.** בשנותיו האחרונות נחלש מאוד ועיניו כהו ונעשה סגי נהור. למרות מצבו, לקח מלמד, שילמד עימו וזכה לסיים את הש"ס בזקנותו לבד עוד שבע פעמים. נפטר בשבת קודש פרשת ויקהל פקודי- שקלים, א' אדר ב' ה'תר"ע (1910). ציונו בסאמבור. חי כ-78 שנים. בנו, רבי יהודה צבי מילא את מקומו.



אביו: המקובל ר' אפרים צבי (מגדולי תלמידי האדמו"ר הרב אורי קלוגהויפט - השרף מסטרליסק). **אמו:** מרת חוה לאה. **אשתו:** מרת שרה יענטא (בת ר' שמשון נטא דומ"צ קאמרנא- נישא בשנת ה'תר"א). **מרביתיו:** האדמו"ר ר' שר שלום רוקח מבעלז, האדמו"ר ר' אברהם ברנדווין מסטרטין, האדמו"ר ר' אברהם יעקב פרידמן מסדיגורה, ר' יוסף שאול נתנזון (אב"ד לבוב בעל השואל ומשיב). **ילדיו:** ר' יהודה צבי (חתן רבי יהודה לייבוש וואלקנפעלד מברזאסטיק), ר' שלום מסטרי (אב"ד סטריא בעל השפתי שלום, חתן רבי אליעזר יצחק טייכער מאוליינוב, ובזיו"ש חתן רבי יעקב יצחק וואהרמאן מזבאריז נכד ה'דעת קדושים' מבאטשאטש), ר' נחום מחיראב (חתן ר' ישראל שמואל מטאמשוב). **מספריו:** **אמרות טהורות**- מדברי תורתו **יאור קדוש**- תולדותיו ומעשיו.



לרבינו היה חסיד אחד בשם ר' קאדיש. פעם אחת עלה בדעתו, היות שרבו נוסע לרה"ק מסאדיגורא על כן נכון, שגם הוא יסע שם בשבת, ולא גילה דעתו לשום אדם, וקם ונסע ביום חמישי מביתו. והיות ובדרך לסאדיגורא היה צריך לעבור בעיר סאמבור, נזהר שלא לרדת מהעגלה בסאמבור, כדי שאיש לא ידע. לפתע הוא שומע אחד קורא בשמו: ר' קאדיש ר' קאדיש, אולם חשב בדעתו, שמסתמא יש עוד אחד ששמו כשמו, על כן לא שת ליבו לזאת.

לפתע ראה את המשב"ק של רבינו שהכניס ראשו בתוך המרכבה ואמר: "ר' קאדיש הרי קראתי לכם כמה פעמים, ולמה לא עניתם?". וענה לו: "מכיוון שאף אחד אינו יודע, שאני נסעתי, על כן לא עלתה בדעתי שהכוונה עליי", ושאל, "מהיכן ידעת, שאני כאן?". השיב המשמש, שהרבי ציווה לו לקחת צלוחית יין ולמסור לר' קאדיש העובר עכשיו דרך סאמבור בדרכו לסאדיגורא לשבות בשבת קודש, ויתן לו את היין כדי שיעביר לרה"ק מסאדיגורא, ועמד ר' קאדיש משתומם על רוח קודשו הגלוי של רבו מסאמבור.

רבינו סבל מכאובים גדולים בעיניים, ובא ללמברג להתרפא אצל רופא עיניים מפורסם. הרופא בדק את עיניו ונתן לו תרופות שעזרו לו להחלים. כשביקש לשלם לו, סירב הרופא לקחת כסף, ונימוקו עימו, שאינו מקבל שכר רופא מרבנים. רבינו התרעם על כך, כי אמרו חז"ל (ב"ק פח). "אִסְיָא דְּמִגְן בְּמִגְן - מִגְן שְׁנֵי (רופא של חינם- שווה חינם. כלומר, דבר שניתן בחינם, לא שווה כלום), ובסירובו של הרופא הוא מבטל את האמון בו. משעמד הרופא בסירובו, פנה אליו רבינו ואמר לו: "**אם תסכים להצעת, דע לך, שביום פטירתי אשא אותך על שכמי אל שער גן עדן, ותינצל מדינה של גיהנום**". הרופא שהיה מקטני אמונה לא שם לב לדבריו, ובחיוך קל נענה להצעתו. והנה קרה דבר, שהפתיע את כל אנשי למברג, **באותו יום ובאותה שעה שנפטר רבינו- מת גם הרופא וקברו את שניהם ביום אחד.** מאורע זה היה לשיחה ימים רבים ודמותו של רבינו התקדשה בעיני הציבור ושימשה כסמל של איש קדוש וטהור עושה פלאות.

בעיר מיישינע שבגליציה המערבית היה יהודי בשם הרה"ח ר' חיים שאול האלצער ע"ה, ואחד מבניו היה כבר בן שלוש שנים, ועדיין לא פתח פיו לדבר. הוריו היו מודאגים, והאב ר' חיים שאול הזכיר את הבן בפני הצדיק רבי אורי מסאמבור זי"ע, הרבי הרגיעו בהבטחה שעוד מעט והילד יתחיל לדבר, וכן היה שכעבור יומיים בלבד התחיל הילד להראות סימני דיבור, עד שהתפתח ודיבר כאחד הילדים.

פעם אחת נסע אליו חסיד אחד מאחת העיירות ובידו קוויטל ארוך שהביא בשליחותם של כל בני העיירה, עם כל שמותיהם ובקשותיהם. בהגיע הקוויטל ליד רבינו סילקה לצדדין באמרו: "הבאת לי פתק מבר מינ". **בדקו ומצאו, שאכן כך היה שאותו אדם מהעיירה נפטר בינתיים.**

כְּחָה שֶׁל שְׂתִיקָה



"אני יושב לידו ואני שומע בן אדם, שאומר לסוכן, שקניתי ממנו לפני רגעים ספורים את הכרטיס, שהוא רוצה כרטיס ל'שארלי גולד' למחר בבוקר".

"הסוכן עונה לו: 'היה כאן אחד, שבא מקודם וקנה כרטיס אחרון שהתפנה', הוא בעצם התכוון אליי, שקניתי את הכרטיס למקום".

"אותו אדם אומר לו: 'תעשה טובה, בוא תעשה קומבינה ותביא לי את המקום של אותו אחד שקנה', ואני שומע את כל השיחה ביניהם".

המוכר אומר לו: 'תראה, הוא כבר שילם, ואני לא יכול לעשות דבר'. אבל אותו אחד היה עקשן, עד שהמוכר אמר לו: 'חכה שניה, אני חוזר אליך עוד מעט'.

הסוכן מרים את הטלפון ומתקשר אליי: 'שלום, זה זאיד חיים?', עניתי לו: 'כן', והוא אומר לי: 'תשמע, אני מצטער, אבל המקום שקניתי היה תפוס למישהו ולא ראיתי'.

הניסיון היה קשה מאוד. אני יכול להרים את הראש ולומר לו 'שקרן!'. חוצפה ממדרגה ראשונה ועוד הוא לידי, אבל הוא לא רואה אותי ולא יודע שאני נמצא מטרים ספורים ממנו. יכולתי לקום, לגשת לסוכן ולהראות את פרצופי בחלון ולומר לו: 'מה אתה אומר!...'.

"אבל חשבתי לעצמי: 'איזהו גיבור הכובש את יצור'. ואמרתי לו: 'בסדר'. לאחר דקות מספר נכנסתי אליו והוא הביא לי כרטיס לשדה התעופה 'אורלי'.

"כשהוא הביא לי את הכרטיס ל'אורלי', הוא גרם לי שלא אוכל להגיע מ'אורלי' לפריז, סתם שילמתי מאתיים דולר, וגם מדובר בנסיעה ארוכה מאוד".

"הלכתי באותו יום למסור שיחה בתל אביב. ב"ה, יש לנו שיחה פעם בשבוע שם. ואני רואה את הטלפון שלי מצלצל מחוץ לארץ".

"אמרתי לסובבים: 'שניה אחת. זוהי שיחה מחו"ל ובגלל שאני נוסע מחר לפריז- אני חייב לענות'. 'הלו'- 'שלום הרב זאיד, זה הרב תורג'מן מהסמינר בפריז. הרב קנה כרטיס?', עניתי לו 'בטח, הריה טיסה היא מחר'.

"ואז הוא אומר לי: 'עדיף, שהרב יקנה את הכרטיס ל'אורלי' ולא ל'שארלי גולד', הסמינר בסוף לא יתקיים בפריז אלא במקום אחר'. סיפרתי להם, כל מה שאירע ולבסוף אמרתי: 'אתם רואים מה זה? לא כעסתי, שתקתי, ויתרתי, ובסוף בורא עולם הראה לי שרק אני הרווחתי. אם הייתי קונה כרטיס לפריז, הייתה לי נסיעה ארוכה, ולאחר מכן הייתי צריך גם לנסוע כדי להגיע למקום הסמינר".

אחד הניסיונות הקשים ביותר העוברים על האדם הוא היכולת שלו להבליג ולשתוק. פשוטו כמשמעו. פעמים, שהניסיון מתבטא בכך, שמישהו מעליב, ולשני יש את היכולת לענות, והוא בוחר לנצור את לשונו.

פעמים, שהאדם יודע שהוא צודק, ויש ביכולתו להשיב לשני, אבל שוב הוא בוחר בפלח השתיקה, והניסיון היותר קשה הוא, כאשר הוא יודע, שהאדם ממול 'עובד עליו בעיניים'. ולמרות כל זאת הוא בוחר להבליג.

עוד דרשו רבותינו, שפרנסתו של האדם, לאחר שנקצבה מהשמים, תלויה היא בפיו. שכן המילה פרנסה פותחת באות פ ומסתיימת באות ה (דהיינו פה), והאותיות הפנימיות הן- רסן. לא בכדי אמרו רבותינו: "מוות וחיים ביד הלשון".

להלן סיפור מופלא, שהתרחש עם מגיד המשרים הצדיק הרב חיים זאיד שליט"א המראה לנו, שכאשר האדם בוחר בשתיקה ומוותר על אף שהוא צודק, בסיכומו של עניין הוא יוצא נשכר.

"הייתי צריך לנסוע לצרפת לסמינר, בדחיפות להחליף את אחד הרבנים שלא הרגיש טוב. הלכתי לאחת מחברות הנסיעות כדי לקנות כרטיס. כשהגעתי לשם, ראיתי דלפק עם זכוכית".

"ביקשתי מהסוכן כרטיס לצרפת, והוא הסביר לי, שיש שני שדות תעופה בצרפת. האחד נקרא 'שארלי גולד', וזהו שדה התעופה המרכזי".

"ויש עוד שדה תעופה בשם 'אורלי'. מי שנוסע לפריז- נוחת ב'שארלי גולד', ומי שנוסע לשאר המקומות בצרפת- נוסע ב'אורלי'.

"מאחר והסמינר היה בפריז- אצל הרב תורג'מן. לפיכך ביקשתי כרטיס ל'שארלי גולד'. הסוכן הלך וחפש כרטיס, ולאחר זמן מה אמר לי, שהטיסות מלאות ואין מקום".

"הוא הציע לי להמתין כיוון שבד"כ ישנם ביטולים. שמעתי לעצתו ואומנם לאחר זמן מה התפנה מקום. הסוכן לקח את הוויזה העביר וסגר לי את המקום כשהוא אומר: 'מחר בבוקר בשעה 06:00 המטוס ממריא. הכל בסדר, תהיה בריא!'.
אני יוצא מהדלפק הראשון, ובדלפק השני לפתע אני רואה את חבר שלי. הוא מבחין בי ואומר: 'הרב זאיד, שלום עליכם. מה שלומכם?'- עניתי לעברו: 'שלום עליכם'.

"הוא אמר לי: 'אם יש לך קצת זמן, בוא נשב פה ונדבר'. הסכמתי, כיוון שהיה לי זמן עד למחרת בשעה שש בבוקר.

לע"נ



הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל	ולד יחיאל בן יוסף ז"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוך דב ז"ל
אביבה בת אירון ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מייחס ז"ל	מזל בת שמעון
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	רחל רפאת בת השמת ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחת ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	זילפה בת רנדה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לוי ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעמה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעמה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
מיכל רבה בת שרה ע"ה
נעמי בת כחון ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
ע"ה שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל